

HORĀTIUS PUER

*carmina nōn prius
audīta Mūsārum sacerdos
virginibus puerisque canto.**

HORACE.

XVII

FĀBULAM dē Horātiō, poētā praeclārō, nunc vōbis narrābo. Apūlia regio est Ītalīae. Multās silvās, multōs et amoenōs campōs habet. In prātīs herbōsīs multī gregēs, multa equōrum boumque armenta errant. Hīc ōlim Horātius habitābat, parvulus adhūc et mātrī patrique cārus. Forte servōs, forte patrem mātremque fefellit, et sōlus per prāta amoena errābat. Grātī puerō erant flōrēs et herba et rūra dīvīna. Mox autem puer, lūdō et errōribus fessus, in valle herbōsā iacuit et animum somnō profundō laxāvit. Intereā parentēs sollicitī puerum dīligenter quaerēbant. Et parentēs et servī vehementer timēbant. “Lupī

*This is real Latin poetry. It is not necessary to the story. Ask your teacher to read it to you.

saevi," inquit, "et ursi silvas incolunt. Lupus fortasse puerum etiam nunc crudeliter necat." Itaque diu et diligenter puerum quaerabant.

XVIII

Tandem in caelo columbas albas videbant. Columbae per caelum undique volabant et folia ad locum herbosum portabant. Parentes ad locum contendērunt et ecce! Infans in herba placidus impavidusque dormitabat; columbae in terra, in arboribus passim sedebant; columbae per caelum volabant, et parvuli corpus foliis tegebant. Nec lupi nec ursi infantem necaverant, quia Musae poetam etiam infantem semper conservant.

Post multos annos Horatius, iam adolescens, Romam, magnam urbem, incolēbat. Sed divina rura et vitam rusticam semper laudabat. Musae per multa pericula poetam conservaverunt. Horatii carmina per totum orbem terrarum etiam nunc nota et praeclara sunt. Vos quoque Horatii carmina mox legētis et in memoriae tabulis scribētis.